

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[m]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De usuris & fructibus legatorum, seu fideicommissorum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150738

Pauli de Castro Secunda super Codice.

& sic libertas non deberetur. vt. s. eo. l. legatum. vel si non habere tur pro defecta, saltē non haberetur pro impleta quousq; aliā pe cuniam solueret, vel aestimationem rei perditā: ad quā remanet obligatus. vt. j. circa si. Contrariū tamen est. & sic sunt duo specia lia fauore libertatis vt nō habeatur pro impleta & statim libertas competat. In tex. ibi: [non abstrahatur. Jdē cum isto verbo iun ge ver. [obnoxius tamen. Jqui est. j. vsque in fin. l. Et postea res deas ad seq. ver. ibi: [ex quacunque igitur causa. & c. Jvbi cōclu dit. quia ille tex. est transpositus & inordinatus. & c.

De usuris & fructibus legatorum, seu fideicom missorum. Rubrica.

¹ In legato uniuersitatis: ut greges, ueniunt fructus ante moram percepti. Quid in re singulari? n. a.

LEX

II.

Egatorum. In actione ex testamēto ve niunt usurae à tempore litis contestatae si mora non praecessit contestationē, & etiam fructus percepti & percipiendi. h. d. ista lex cum. l. si. j. eo. sed si mora praecessisset, veniret ex tempore morae. simile in. l. vna cum ibi no. ff. de tritica. videba tur autem q in actione ex testamento cum sit stricti iuris, qā nō numeratur inter actiones bonae fidei. insti. de actio. §. actionum. non venirent usurae etiam ex tempore litis conte. si non fuerunt promissae per stipulationem. vt. s. de condi. inde. l. j. in fi. sed respō de q licet sit stricti iuris, in hoc tamen habet instar bonae fidei. in qua veniunt usurae post moram: vt in. l. mora. §. in bonae fidei. ff. de usuris. iuncta. l. in minorum. cum ibi no. s. in quibus cau. in in reg. resti. non est neces. & ibi no. in gl. si. Sed contra. quia non pōt esse quā interueniat mora ante contestationem, cū debeat prece dere datio libelli. per quam aduersarius videtur in mora cōstitui nam ad ipsam sufficit interpellatio etiam extrajudicialis: vt no. in l. si ex legati causa. de verbo. obli. fortius debet sufficere iudicia lis: sed inter dationem libelli & contestationem longum tempus potest interuenire: narrat enim Spe. q sibi fuit cōmissa certa cau sa in qua fuit datus libellus ante natiuitatē eius, & tamē adhuc nō erat lis contest. Sol. dic vt no. per Bar. in. l. denuntiasse. in prin. ff. de adul. qui dicit q per dationē libelli cū dirigatur iudici nō par ti, non inducitur interpellatio, nec mora aduersarij: licet secus in interpellatione extrajudiciali: quae sit ipsi parti. Item opp. in quan tū loquitur de fructibus qui veniunt à tempore contestationis, vel morae: quia imō videtur q veniunt à morte testatoris: cū sint percepti ex re legatarij. l. Hærennius. ff. de usu. Solu. intellige hic quando fuisset legata res aliena, vel improprie testatoris. & intel ligatur de fructibus non perceptis: sed percipiendis. aliās proce deret contrarium. ita intellige gl. in. l. si. Jdistingue ergo in lega to vt fideicommissio singulari. aut fuit legata vniuersitas, puta grex equitum, vel armentum, & tunc quia ex fructibus augetur vni uersitas, veniunt fructus ante morā percepti. l. j. de usuris. aut fuit legata res singularis: & tūc aut erat aliena, nō testatoris: & veniunt fructus à tempore morae: aut erat testatoris. & tunc loquimur de non perceptis: sed percipiendis, seu qui percipi poterunt: & idē aut de perceptis, & veniunt etiam ante moram: si tamen sunt cō sumpti, & hæres erat bonae fidei: quia ignorabat rem legatā, non tenetur ad eos: si erat fructus industrialis: secus si naturalis. l. quae situm. de acqui. re. do. Cetera dic vt plenē not. in. l. in fideicommiss. ff. de usuris. per gl. & Bar. in. l. si tibi homo. §. cū seruus. ff. de leg. j.

² Casus in quo non contestata lite potest procedi ad diffinitiuam parte absente & cō tumace. scilicet super declaratione an falcidia imminet vel non.

LEX

II.

Aduersus. Cum dubitat an falcidia imminet non cogitur hæres soluere integrū le gatum: nisi legatarius caueat de restituendo, quatenus apparebit per falcidiam detrahendum. vel nisi sit cogni tum & pronuntiatum falcidiam non imminere. h. d. bene tamen cogitur hæres soluere vsque ad dodrantem si legatarius petat. cū illud habeat soluere in omnem euētum. & nisi legatarius hoc pe tat, hæres non tenetur offerre. postquam petit totū hæres, habet iustam causam non offerendi partem: quia non est verisimile q velit partem recipere. iste est casus singularis. & ibi per Bart. in. l. qui iolidum. in prin. ff. de leg. ij. & sic propter partem indebitam

hæres habet iustam causam nō soluendi etiam alteram partem. l. in fideicommissi. ff. de usuris. in prin. & hoc voluit gl. in. l. in in gl. magna. s. e. ibi dum dicit & hoc nihil habet iustam causam hæres. vt. j. eo. l. ij. Sed in quo facit ad ti. ista. l. Respondeo: qui non offeratur cautio, vel non appareat falcidiam non imminere, euentum venit soluenda: & sic non tenetur ad viaras, & ad fru ctus percipiendos. sed si offertur cautio, vel pronuntiatum falcidiam non imminere, extunc constituitur in mora: & tūc veniunt usurae & fructus. eodem modo si legatarius offert se paratū soluere dodrantem. In tex. ibi: [legata morantur. Jdistinguitur soluere. In tex. ibi: [iuris auxiliū. Jdic. s. edicti pratoris. ff. si cui plura quam. per. l. falcidiam. per totum. In tex. ibi: [præfari iubetur ibi supple nisi hæres paratus sit statim probare q falcidia imminet. arg. s. de edic. d. f. adiani. tol. l. ij. cum ibi no. In tex. ibi: [pro tro dato & c. Jled cōtra q imō cum non possit latidare, videtur remittenda satisfactio. l. cum nō facile. si cui plura quam. per. l. falcidiam. & sic non habet necesse facere declarari in quo imminet sumptus & labor. Sol. hic quando de præfenti poterit cōstatum imminet vel non: ibi quando non poterat. vt si erant quædam legata pura, & quædam conditionalia: quorum conditio si ex legata excedat dodrantem. & sic imminet falcidia si nō con nati: secus si petantur legata pura pendente conditio: & si tem pore quo erat incertum an debebantur an non legata conditi onalia: tūc procedit quod ibi dicitur. J In tex. ibi: [partibus suis ha getur. Jno. casum in quo non contestata lite potest procedi ad diffinitiuam parte absente & contumace scilicet super declaratione an falcidia imminet vel non. & c.

LEX

III.

I homines. Interitus speciei legatæ post moram pertinet ad grauatum. h. d. Sol. in quo facit ad ti. quia hic non agitur de usuris, vel fructibus. Respondeo: t. est generalis ad omnem causam legatorum prouenientem ex mora: sed si esset in mora per interitum speciei debita liberatur debitor. l. si ex legati causa. ff. de verbo. obli. an autem quando fuit in mora distinguatur remissio perituram pœnes actorem vel non: dic vt no. in. l. q. te. ff. si res petita. & l. nemo. §. si. de verb. obli. per Bar. & c.

Ad senatusconsultum Trebellianum: & de ince tis personis. Rubrica.

¹ Specialia relicta non continent nisi lucrum: & quid in uniuersalibus? Senatusconsultum trebellianum non habet locum nisi quando quis propriam rem datam relinquit per fideicommissum.

¹ Super gl. rubricæ ibi: nunc de generalibus. Tu Jdē imō de vni uersalibus. quādo per fideicommissum relinquitur hæres in ta, vel quora: longa enim est differentia inter vniuersale fideicom missum. & generale. nam dicitur generale, si quis legat vel per fideicommissum relinquere omnes seruos suos, vel omnia res quas habet in tali loco, de quo non tractatur in hoc tim. sed vide quod d habetur in. l. si. §. j. de leg. ij. Et not. q specialia relicta non continent nisi lucrum. vt no. in. l. si hæreditatem. ff. manda. sed fideicommissum vniuersale continet etiam damna & onera. ad quæ fideicommissarius tenetur post restitutionem hæreditatis: vt j. eo. l. si. Sunt quædam alia relicta vniuersalia. in quibus non ha bet locum iste titulus. vt si legaretur mensa, vel pecunia, vel be reditas, non propria ipsius relinquentis, sed alterius: quæ si ob uenisset. de quibus in. l. cum filius. §. j. & l. cum pater. §. mensa. de leg. ij. senatus enim consultum non habet locum nisi quādo quis propriam suam hæreditatem relinquit per fideicommissum. & sic si per viam legati. l. si quis seruum. §. si. cum. l. de q. ff. de leg. ij. & l. mulier. §. si. ad Trebel.

² Hæres tenetur creditoribus hæreditarijs, etiam si non habet ultra quartam partem. Si fuit iussus restituere hæreditatem retenta certa re quod tunc non tenetur ad ultra creditorum: sed solum fideicommissarius.

LEX

I.

Lex senatusconsulto. Quæ res tate retenta quarta, nō tenetur creditoribus hære ditarijs: nisi pro illa quarta. ideo si eis soluat inter grū, repetet à fideicommissario pro tribus partibus. hoc d.